

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahdeksaan kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä on loukattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettua hyvän hallinnon periaatetta ja kantajien puolustautumisoikeuksia.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja laiminlyönyt velvollisuutensa ilmoittaa syyt sille, miksei se soveltanut markkinataloustoimijatestiä vaan Altmark-testiä Cagliarin lentokentän ja kantajien väliseen suhteeseen ottaessaan huomioon väitetyt tukimaksut, vaikka nämä oli suoritettu sellaisten sopimusten perusteella, jotka oli tehty ennen lain 10/2010 antamista.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komissio on loukannut syrjäntäkiellon periaatetta, kun se ei ole soveltanut markkinataloustoimijatestiä Cagliarin lentokentän ja kantajien välisiin sopimuksiin sillä perusteella, että Regione Sardegna oli Cagliarin lentokentän osalta vain vähemmistöosakas.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ole kyennyt osoittamaan, että Cagliarin lentokenttä oli varsinainen tuensaaja.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, sillä vaikka se katsoi, ettei Cagliarin lentokenttä ollut lailla 10/2010 käyttöön otetun mekanismin varsinainen tuensaaja, sen olisi pitänyt soveltaa markkinataloustoimijatestiä Regione Sardinian menettelyihin siitä huolimatta, että se katsoi, että Cagliarin lentokenttä oli alueen tarjoaman rahoituksen kannalta vain passiivinen välittäjä.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä rikottaisiin SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, vaikka katsottaisiinkin, että laki 10/2010 koskee yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin tarkoitettuja palveluja ja että markkinataloustoimijatestiä ei voida soveltaa, koska komissio oli virheellisesti katsonut markkinointikuluihin osoitetut maksut kätkeyksi tueksi ilmailureittien toiminnalle.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska se ei esittänyt näyttöä valikoivuudesta.
- 8) Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan vaikka unionin yleinen tuomioistuin katsoisikin tuen olleen olemassa, komission on katsottava rikkoneen SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja 108 artiklan 2 kohtaa tekemällä ilmeisen virheen jäsenvaltiolle antamissaan ohjeissa takaisinperittävän tuen määrän määrittämisen osalta.

⁽¹⁾ Valtiontuesta SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – Italia – Korvaukset yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista Sardinian lentoasemille (tiedoksiannettu numerolla C(2016) 4862) 29.7.2016 annettu komission päätös (EU) 2017/1861 (EUVL 2016, L 268, s. 1).

Kanne 29.12.2017 – Sports Group Denmark v. EUIPO – K&L (WHISTLER)

(Asia T-836/17)

(2018/C 063/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sports Group Denmark A/S (Ikast, Tanska) (edustaja: asianajaja E. Skovbo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: K&L GmbH & Co. Handels-KG (Weilheim, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosan WHISTLER – Rekisteröintihakemus nro 12 870 648

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 19.10.2017 asiassa R 311/2017-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa väitteen kokonaisuudessaan
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 8.1.2018 – Deutsche Lufthansa v. komissio

(Asia T-1/18)

(2018/C 063/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Völcker ja J. Ruiz Calzado)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asiassa nro M.8633 27.10.2017 tehdyn komission päätöksen – *Lufthansa/Tietty Air Berlinin omaisuus, neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 7 artiklan 3 kohdan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 57 artiklan nojalla tehty komission päätös*
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 44 artiklan c kohdan ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissiolla ei ollut EY:n sulautuma-asetuksen ⁽¹⁾ 7 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaa määrätä, että Lufthansa voi hankkia kolmantena osapuolena olevilta vuokranantajilta lentokoneita, joita nämä vuokranantajat olivat liisanneet NIKI:lle tai tämän emoyhtiölle Air Berlinille, vain sillä edellytyksellä, että Lufthansa antaa tämän lentokoneen markkinaehdoilla NIKI:n tai NIKI:n mahdollisen muun ostajan käyttöön, jos NIKI-hankinta ⁽²⁾ peruuntuu jostakin syystä (jäljempänä edellytys), koska nämä lentokonekaupat eivät tarkoita suunnitellun NIKI-hankinnan osittaista toteuttamista.

Kantaja väittää, ettei komissiolla ollut EY:n sulautuma-asetuksen 7 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaa asettaa tätä edellytystä, koska se, että Lufthansa osti lentokoneita kolmansilta osapuolilta, ei liittynyt NIKI-hankintaan eikä tarkoittanut suunnitellun NIKI:n ostamisen osittaista "toteuttamista", mikä olisi edellyttänyt poikkeuksen myöntämistä EY:n sulautuma-asetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesta lykkäyssäännöksestä.